

CRÍTICA

Michel Houellebecq s'endinsa en la tristesa

Michel Houellebecq publica una nova i fastuosa novel·la, *Serotonina*. A més, tenim la sort que Anagrama la presenta en català en les mateixes dates en què ha sortit la versió original. Ens arriba en una traducció d'Oriol Sánchez Vaqué, que ha salvat els esculls de totes les trampes poc normatives del novel·lista francès. Amb tots els ets i els uts que volgüem argumentar, la novel·la fa una lectura més que interessant del present a través del protagonista, un home de 46 anys, tècnic agrícola, que veu com el camp francès s'enfonsa mentre la seva mateixa vida entra en decadència a causa d'un antidepressiu que, entre altres efectes, li produeix impotència.

El llibre s'inicia en un punt indeterminat entre El Alquíán i Garrucha (Almeria), un dels indrets més atractius de la Península. El protagonista veu un parell de noies d'aspecte hippy i ens fa partícips, com la mag-

dalena de Proust, de tota la seva vida sentimental, que ha desembocat en un perillós punt mort. Entre la pietat i la misantropia característica, Houellebecq provoca reaccions, des de l'entusiasme per la manera de narrar fins a un cert rebuig perquè en moltes ocasions tira pel broc gros. Per exemple, quan qualifica Franco com un geni del turisme o quan dibuixa pinzellades de zoofília i pedofília. Per raons òbvies, no és un retrat sexual com llibres anteriors. Escèptic i melangiós, el personatge deriva cap a situacions complicades com "una baixada d'àcid". El viatge als inferns és memorable en la descripció d'hotels i d'apartaments, d'amics i de dones del passat. Té moments culminants, com una batalla amb morts entre antidisturbis i camperols que protesten per la baixada del preu de la llet. *Serotonina* és un nou pas endavant d'un escriptor de raça i salvatge.

Escèptic i melangiós, el personatge deriva cap a situacions complicades com "una baixada d'àcid"

David Castillo

dcastillo@elpuntavui.cat